

[Wilhelm.]

styrelsesmedlem og selskabets advokat ved at handle med sig selv har påført boligelskabet et betydeligt tab, og hvordan vil boligministeriet forholde sig til en ansøgning om offentlig støtte til et byggeprojekt forestået af et almennyttigt boligelskab, når dette projekt

er i strid med den for området gældende udnyttelsesgrad (idet det overskrider denne med mindst 17 pct.),

er i strid med den tinglyste byplanvedtægt, overtræder højdegrænsen,

kun opfylder landsbygningsreglementets krav til opholdsareal med 20 pct.,

for boligafsnittets vedkommende har en anskaffelsessum, som langt overskrider den gældende maksimumsgrænse, hvorved der i givet fald ville blive tale om Danmarks dyreste offentligt støttede byggeri?“

(Spm. nr. 172).

Begrundelse.

Sagen drejer sig om Slotsgadehus-projektet, som Nørrebros beboeraktion har udarbejdet en rapport om.

Spørgsmålet ønskes besvaret under hvert punkt for sig.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (3. juni 1975):

1. Såfremt medlemmer af et almennyttigt boligelskabs bestyrelse eller administration påfører boligelskabet tab ved at handle med sig selv, må dette naturligvis rejse spørgsmål om modforanstaltninger fra byggestøttemyndighedernes side.

Det er mig imidlertid ikke bekendt, at sådanne forhold skulle foreligge i sagen om Slotsgadehus-projektet, som spørgsmålet angives at referere sig til.

Københavns magistrat forelagde i marts 1974 boligministeriet spørgsmålet om godkendelse af et bestyrelsesmedlem i Byernes Sociale Boligelskab, idet vedkommende havde ejet nogle ejendomme, som var blevet overdraget til Borgerligt Socialt Boligelskab og derfra videreoverdraget til datterselskab: Byernes Sociale Boligelskab. Lov om boligbyggeri indeholder bestemmelser, der giver kommunen mulighed for at gribe ind over for tilfælde, hvor der kan opstå konkrete interessekonflikter, men det har ikke været hensigten med disse bestem-

melser at udelukke personer med interesser i byggeri fra boligelskabernes ledelse. Ministeriet fandt derfor, at kommunen kun burde nægte at godkende den pågældende som bestyrelsesmedlem, såfremt der var en begrundet og konkret formodning for, at interessekonflikter ville opstå.

Af ministeriets sagsakter fremgår endvidere, at værdien af de ryddede saneringsarealer, som der er tale om, i sin tid blev godkendt med 2,2 mio kr. i finansieringsplanen, og at samme beløb er lagt til grund i den fremsendte ansøgning om statsstøtte til nybyggeriet på grunden, hvor de 2,2 mio kr. er fordelt således:

Socialcenter	836.000.kr.
Boligbyggeri	1.364.000.kr.
	<hr/>
	2.200.000 kr.

Ved ministeriets skrivelse af 9. september 1974 til Byernes Sociale Boligelskab er de 1.364.000 kr. godkendt som grundkøbesum for den del af arealet, der vedrører boligbebyggelsen.

2. Hvad angår spørgsmålet om offentlig støtte til projekter, der forudsætter dispensation fra gældende planbestemmelser, er det en mangeårig praksis, at der som hovedregel ikke bør stilles strengere krav til støttet byggeri end til byggeri uden støtte, idet sådanne krav ville virke fordyrende. Hvis de fornødne dispensationer er meddelt fra de kompetente myndigheder, vil derfor kravene i relation til byggestøttelovgivningen normalt også være opfyldt. Hvad resultatet vil blive i den konkrete sag, kan jeg endnu ikke udtale mig om, idet ministeriet ikke har modtaget den endelige indstilling fra Københavns magistrat.

3. Spørgsmålet om støtte til projektet, uagtet dets overskridelse af de sædvanlige maksimumsbeløb for anskaffelsessummens størrelse, har været genstand for principielle overvejelser i ministeriet, senest i foråret 1974. Det følger af sagens natur, at særlige forhold gør sig gældende ved bebyggelse af grunde i saneringsområder, og for nærværende projekts vedkommende blev det — bl. a. som følge af den fremskredne projektering — i skrivelse af 21. maj 1974 meddelt bygherren, at man ville kunne godkende en overskridelse af „rammebeløbet“.

Der er nu udarbejdet totalprojekt til